

(2004/C 58 E/180)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ P-2409/03**υποβολή: Jean-Louis Bernié (EDD) προς την Επιτροπή**

(16 Ιουλίου 2003)

Θέμα: Natura 2000-αντίθεση των τοπικών παραγόντων

Σε πολλές περιπτώσεις, οι αιτήσεις εγγραφής πολλών τοποθεσιών στον κατάλογο Natura 2000 υπεβλήθησαν χωρίς καμία προηγούμενη και επίσημη διαβούλευση με τους χρήστες και τους διαχειριστές των περιοχών αυτών· εκτός αυτού, στις περιπτώσεις όπου πραγματοποιήθηκε η διαβούλευση, όπως στην Γαλλία, και μόνον με τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης, οι εν λόγω φορείς, εξέφρασαν, στις περισσότερες περιπτώσεις με μεγάλη πλειοψηφία την αντίθεσή τους (σε ποσοστό λ.χ. 84 % στο διαμέρισμα Λουάρ-Ατλαντίκ).

Παρά ταύτα, οι υπηρεσίες των κρατών μελών στις οποίες ανατέθηκε η διαδικασία αυτή, εκτός εξαιρέσεων, δεν έλαβαν καθόλου υπόψη την αντίθεση αυτή.

Μπορεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να λάβει υπόψη την αντίθεση αυτή των τοπικών παραγόντων, ιδίως όσον αφορά την προσφάτως εγκριθείσα Σύμβαση του Ααρύς, στο πλαίσιο της εν εξελίξει διαδικασίας επιλογής των τοποθεσιών Natura 2000;

Σκοπεύει η Επιτροπή να εγγράψει μία τοποθεσία στον κατάλογο των τοποθεσιών κοινοτικού ενδιαφέροντος, παρά την σαφώς εκπεφρασμένη αντίθεση των τοπικών παραγόντων;

Εάν ναι, ποια ένδικα μέσα έχουν στη διάθεσή τους προκειμένου να προσβάλουν την εγγραφή αυτή;

Απάντηση της κας Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(22 Αυγούστου 2003)

Οι διατάξεις της οδηγίας 92/43/ΕΚ⁽¹⁾ αναθέτουν, σαφώς, στα κράτη μέλη την ευθύνη της υπόδειξης των τόπων Natura 2000, αλλά και της διαχείρισής τους. Η Επιτροπή προσπαθεί να ενθαρρύνει την ανάπτυξη διαχειριστικών σχεδίων, ως μέσων που εξασφαλίζουν, ταυτοχρόνως, κατάλληλη συντηρητική διαχείριση των τόπων, ένα πλαίσιο αξιολόγησης της συμβατότητας των διαφορετικών χρήσεων με τους στόχους της διατήρησης, καθώς και την ενεργό συμμετοχή στις αποφάσεις που αφορούν τον χειρισμό των κυριότερων ομάδων συμφερόντων που θίγονται από την υπόδειξη (χαρακτηρισμό), όπως προβλέπει η Σύμβαση του Århus. Πραγματοποιήθηκαν σημαντικά βήματα προόδου στην υλοποίηση του δικτύου Natura 2000. Γνωρίζουμε την ύπαρξη σωρείας θετικών παραδειγμάτων, όπου οι αρχικές ανησυχίες των τοπικών πληθυσμών, ιδίως δε των ιδιοκτητών και των χρηστών, ήρθαν ακριβώς χάρις στην κατάρτιση διαχειριστικών σχεδίων στηριγμένων σε έναν ευρύ τοπικό διάλογο.

Η ανάλυση των προτάσεων των κρατών μελών διενεργείται κατά τρόπο διαφανή στο πλαίσιο επιστημονικών σεμιναρίων που οργανώνει η Επιτροπή και υποστηρίζει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος. Στα σεμινάρια αυτά συμμετέχουν τα κράτη μέλη και ειδήμονες που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των ιδιοκτητών και των χρηστών καθώς και μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ), εμπλουτίζοντας έτσι τον προβληματισμό της Επιτροπής για τη λήψη αποφάσεων.

Σύμφωνα με την ανάλυση της Επιτροπής, οι υποχρεώσεις της Σύμβασης του Århus σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή του κοινού δεν επεκτείνονται στην ίδια τη λήψη της απόφασης ή στην κατάρτιση των περιών ο λόγος καταλόγων. Το άρθρο 8 της εν λόγω Σύμβασης, το οποίο διατυπώνεται κατά τρόπο μη δεσμευτικό, συνιστά στα μέρη να καταβάλουν προσπάθειες «για την προαγωγή της ενεργού συμμετοχής του κοινού σε κατάλληλο στάδιο - και εφόσον δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί οι επιλογές- κατά τη φάση της κατάρτισης, εκ μέρους των δημοσίων αρχών, των κανονιστικών διατάξεων και άλλων νομικά δεσμευτικών διατάξεων γενικής εφαρμογής που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον [...]».

Κατά συνέπεια, η ανωτέρω διαδικασία συμβάλλει στην προπαρασκευή της απόφασης αυτής από πλευράς ανάλυσης δεδομένων, πλην όμως, από την ίδια της τη φύση, η εκ μέρους της Επιτροπής ληπτέα απόφαση για τους τόπους κοινοτικής σημασίας πρέπει να στηρίζεται στα κριτήρια επιλογής που θεσπίζονται στο παράρτημα III της οδηγίας «Ενδιαίτηματα» (οικότοποι) και στις σχετικές με το αντικείμενο έγκυρες επιστημονικές πληροφορίες. Ως εκ τούτου, η εν προκειμένω συμμετοχή του κοινού δεν προβλέπεται.

Εις ό,τι αφορά την επιλογή των τρόπων που προτείνονται από τα κράτη μέλη, η οδηγία δεν διευκρινίζει την ακολουθητέα διαδικασία διαβουλεύσεων. Ως εκ τούτου, οι διαδικασίες παρουσιάζουν μεγάλες διακυμάνσεις από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, ανάλογα με τα οικεία θεσμικά και διοικητικά καθεστώτα. Σε ορισμένες

περιπτώσεις, οι προσδιορισμός των τόπων συνοδεύθηκε από ενδελεχή ανάλυση των διαχειριστικών μέτρων σε συνεργασία με τους ιδιοκτήτες και τους χρήστες, πλην όμως σε άλλες, δεν διενεργήθηκαν καθόλου διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το γεγονός αυτό προκάλεσε έντονες αντιδράσεις σε ορισμένα κράτη μέλη, καθώς και διοικητικές και νομικές δυσκολίες που καθυστέρησαν την υποβολή των προτάσεων.

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι οι ιδιοκτήτες γης και οι τοπικοί εκπρόσωποι εκπροσωπούν, αφεύκτως, τοπικά συμφέροντα σε κάποιου τόπου, δηλαδή συμφέροντα που δεν συνδέονται άμεσα με τη διατήρηση των ενδιατημάτων. Αντίθετα, η κατάρτιση κοινοτικών καταλόγων αποβλέπει στην προάσπιση του ευρωπαϊκού συμφέροντος διατήρησης, το οποίο κάλλιστα μπορεί να διαφέρει από τα τοπικά συμφέροντα. Εναπόκειται πρωτίστως στις αρχές των κρατών μελών να ανευρουν τη χρήση τομή μεταξύ ενίοτε αποκλιόντων συμφερόντων. Από πλευράς της, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη, βάσει της οδηγίας 92/43/ΕΚ, να στηρίζεται κατά αποκλειστικότητα στα κριτήρια που έχει θεσπίσει η εν λόγω νομοθεσία.

(¹) Οδηγία 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992, σχετικά με τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιατημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, ΕΕ L 206 της 22.7.1992.

(2004/C 58 E/181)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-2417/03

υποβολή: Esko Seppänen (GUE/NGL) προς την Επιτροπή

(21 Ιουλίου 2003)

Θέμα: Απαγόρευση της πίσσας

Στα φιλανδικά ΜΜΕ έχει συζητηθεί ευρέως ένα ζήτημα που, απ' όσο γνωρίζω, δεν εμπίπτει καν στις αρμοδιότητες της Επιτροπής. Έχει γραφεί ότι η Επιτροπή προτίθεται να απαγορεύσει τη χρήση της πίσσας. Η πίσσα είναι φυσικό προϊόν που παλαιότερα αποτελούσε σημαντική πηγή πλούτου και ευμάρειας για πολλούς Φιλανδούς, η δε επεξεργασία της βασιζόταν σε μεθόδους με μακρά παράδοση. Για ποιο λόγο προτίθεται η Επιτροπή να απαγορεύσει τη χρήση της πίσσας ανεξαρτήτως σκοπού (π.χ. καλαφάτισμα στις βάρκες) και ποια είναι η νομική βάση της προτεινόμενης απαγόρευσης;

Απάντηση της κ. Wallström εξ ονόματος της Επιτροπής

(11 Σεπτεμβρίου 2003)

Η Επιτροπή θα ήθελε να επιστήση την προσοχή του αξιότιμου μέλους στο γεγονός ότι υπάρχουν διάφορα είδη πίσσας στα οποία περιλαμβάνεται η πίσσα από κάρβουνο και η πίσσα από ξύλο, που παράγονται με απόσταξη κάρβουνου και ξύλου αντιστοίχως. Δεν είναι επομένως ορθό, εάν θέλουμε να ακριβολογήσουμε, να αναφέρονται ως φυσικά προϊόντα. Επιπλέον, είναι γνωστό ότι οι πίσσες περιέχουν μεγάλο αριθμό πολύ επικίνδυνων ουσιών, ιδίως καρκινογόνων, όπως είναι οι πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (ΡΑΗ).

Στην ερώτησή του αξιότιμου μέλους γίνεται αναφορά στην πίσσα από ξύλο και πιο συγκεκριμένα στην πίσσα από πεύκο, η οποία παράγεται με ξηρή απόσταξη πευκοξύλου και χρησιμοποιείται για τη διατήρηση του ξύλου.

Τα προστατευτικά του ξύλου ρυθμίζονται από την οδηγία 98/8/ΕΚ του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά (¹). Μεταξύ άλλων, η οδηγία προβλέπει ότι επιτρέπεται η διάθεση στην αγορά και η χρήση μόνο εγκεκριμένων βιοκτόνων και ότι έγκριση λαμβάνουν μόνον τα προϊόντα που περιέχουν δραστικές ουσίες οι οποίες έχουν καταχωρηθεί στο παράρτημα Ι ή ΙΑ της οδηγίας. Για να καταχωρηθεί μια δραστική ουσία, πρέπει να υποβληθεί πλήρης φάκελος ο οποίος επιτρέπει την αξιολόγηση όλων των κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον τους οποίους θέτει η υπόψη ουσία.

Η οδηγία προβλέπει ότι κατά τη 10ετή μεταβατική περίοδο, όλες οι υφιστάμενες δραστικές ουσίες (δηλαδή αυτές που κυκλοφορούν ήδη στην αγορά ως βιοκτόνα την ημερομηνία έναρξης ισχύος της οδηγίας) θα πρέπει να αξιολογηθούν όσον αφορά την ασφάλειά τους για την υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1896/2000 της 7ης Σεπτεμβρίου 2000 για την πρώτη φάση του προγράμματος που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 98/8/ΕΚ (²), οι υφιστάμενες δραστικές ουσίες έπρεπε να είχαν προσδιοριστεί έως τις 28 Μαρτίου 2002, και έως την ίδια ημερομηνία όφειλαν να έχουν κοινοποιηθεί οι φορείς εκμετάλλευσης τις ουσίες που κατά την άποψή τους πρέπει να συμπεριληφθούν στο παράρτημα Ι ή ΙΑ της οδηγίας. Συνολικά προσδιορίστηκαν 950 ουσίες (μεταξύ των οποίων και η πίσσα πεύκου) και 400 περίπου κοινοποιήθηκαν.